

„Všichni jsme Ukrajinci“.

Autor: James Kirkpatrick

Nenašli bychom snad větší nenávisti a fanatičtější zlovůle, než ta americké vládnoucí třídy vůči americkému národu. Protikulacké běsnění komisařů, svatá zuřivost džihádisty proti nevěřícím, hněv inkvizitora určený heretikovi – to vše bledne v porovnání s genocidní krvelačností, která pohání americké senátory a kongresmany proti jejich vlastním voličům. A tak zatímco s úšklebkem podporují další a další privatizaci průmyslu a přemísťování pracovních míst (*outsourcing*), import laciné pracovní síly a nemilosrdné osekávání práv, majetku i svobody občanů, žádají tito bezcenní parazité po svých otrocích, aby navíc ještě položili své životy při exportu jejich špinavého systému do celého světa.

Nejopovrženější a nejnebezpečnější z těchto škůdců je senátor **John McCain**. Jeho politický život je plný neustálé zrady a pokrytectví; z této bažiny jeho krvavého díla se vypínají jen dva pevné body. Tím prvním je vášeň pro válku; jakoukoliv válku, bojevanou z libovolného důvodu. Sotva tak lze mluvit o něčem jiném než o patologickém chování. Druhou konstantou pak je touha nahradit a vyměnit obyvatelstvo svého vlastního státu a voliče vlastní strany.

A jako jedovatý had u konce s dechem i McCain využívá své poslední okamžiky k útoku na prezidenta Trumpa a jeho stoupence.

Sociopatická ovládaná média nadšeně zopakovala McCainova slova:

Začít se bát světa, který jsme pomohli vytvořit a tři čtvrtě století vést, vzdát se ideálů, jež jsme prosazovali po celém světě, odmítnout splnění závazků mezinárodního vůdcovství a naší povinností zůstat „poslední nadějí světa“ kvůli nějakému nedopečenému, falešnému nacionalismu, předkládanému lidmi, kteří místo řešení problémů raději hledají obětní beránky – by bylo stejně nevlastenecké jako zachovávat věrnost kterémukoliv z překonaných dogmat minulosti, jež Američané správně odložili na smetiště dějin.

(Přečtete si celý projev Johna McCaina při příležitosti převzetí Liberty Medal, *Boston Globe*, 17. října, 2017.)

Jistě stojí za zmínku, že tato McCainova slova zazněla, u příležitosti převzetí ocenění od **Joea Bidena**. Zatímco McCainovo vlastenectví sestává z dekonstrukce samotné podstaty historického amerického národa, pasuje Biden sám sebe do role ochránce „dělnické třídy“ tím, že jezdí vlakem, ale bez mrknutí oka volá po „neustávající“ imigraci, outsourcingu, protibělošských kvótách a nekonečných nihilistických válkách. McCain s Bidenem se tak v praxi vzájemně podobají takřka k nerozeznání.

Člověk by se tak jistě velice rád senátora McCaina přímo zeptal, který „problém“ bude podle jeho mínění „vyřešen“ importem Třetího světa? Národní bezpečnost? Zdravotní péče? Snižující se mzdy a nerovnosti? Chátrající infrastruktura?

Jeho blábolení se vyvrací skoro samo. Jelikož je ale úlohou amerického novinářského stavu posluhovat mocným a potlačovat disent, senátor bude jen sotva kdy nucen hájit tato svá absurdní prohlášení.

McCain rozlišuje mezi „nacionalismem“ a „patriotismem“, když to první vymezuje hmatatelnou historickou realitou a dědictvím, zatímco to druhé pomocí jakýchsi tajuplných abstrakcí.

„Žijeme v zemi vytvořené nikoliv z krve a půdy, ale ideálů“, vysvětlil. „Doma jsme jejich správci, za hranicemi jejich obhájci.“

Tyto ideály, jak bývá při zmínce o nich ostatně zvykem, nejsou nijak pevněji definovány. S ohledem na McCainovy zmínky o „snech imigrantů“, zemi, která „se stále přetváří“ a stávajícím „mezinárodním uspořádáním“, však byla jeho řeč pochopena a vynášena do nebes jako vyvrácení „trumpismu“ a oslavována levicovými novináři s jejich nově nabytým nárokem na určení obsahu „konzervatismu“ a „republikánství“. [*John McCain just delivered a total and complete takedown of Trumpism*, Chris Cillizza, *CNN*, 17. října 2017]

Tyto McCainovy ideály by ale vůbec nic neříkaly nejen otcům-zakladatelům, ale ani žádné z následujících generací historických Američanů. Schvaloval by asi otec naší vlasti nekonečné intervence? Uznali by **Jefferson** nebo **Hamilton** morální imperativ zničení sebe sama? Oslavovali by federalisté nebo antifederalisté nahrazení onoho lidu, který pro sebe právě

získal nezávislost na Britském impériu?

Dokonce i McCainovo odsouzení „nacionalismu“ je značně selektivní, hranice jiných zemí totiž brání velice rád. Kdysi tak vyhlásil: „Všichni jsme Ukrajinci“, [*Senator John McCain: “We Are All Ukrainians*, Jay Newton-Small, *Time*, 28. února 2014] jindy zase „všichni jsme Gruzínci“.

Teprve když přijde na Ameriku, mění se jeho „patriotismus“ obratem v cosi abstraktního a imaginárního. Skutečně se tak zdá, že každý národ světa má právo na ochranu „krve a půdy“ silou amerických zbraní – kromě Američanů samotných.

Když píšou tyto řádky, stojí Kurdové a Iráčani na pokraji války. [*The Kurdish War with Iraq*, Thomas Ricks, *Foreign Policy*, 17. října 2017]. Jestliže skutečně naplno propukne, budou kvůli kmenové nenávisti a hraničním vádám národů, které by nás měly zajímat nanejvýš v učebnicích antropologie, nejspíš znovu umírat američtí vojáci.

Oběti našich vojáků jsou vydávány za „vůdcovství“: „Toto vůdcovství není zadarmo, ale stali jsme se díky němu nevídaně mocnými a bohatými“, chvástá se McCain. A má pravdu, pokud ovšem mluví o lidech, jako je on sám; on i jeho spoluparazitě skutečně jsou nesmírně mocní a bohatí.

Tato moc a bohatství však nestéká ani po malých kapkách k lidem, které oficiálně zastupuje. Mzdy amerických dělníků už dlouhá desetiletí stagnují a dokonce i kvalifikovaní pracovníci si jen taktak vydělají dost na to, aby užívali rodinu.

A „moc“? Tyranie Jiřího III., proti níž povstali naši předkové, by dnes připadla obyčejným Američanům jako požehnané dobrodiní – **jejich životy, rodiny, společenství i majetek totiž plně podléhají rozmarům nezvolených byrokratů, z veřejných peněz financovaných „aktivistů“ nebo sadistických podněcovačů davů, kteří se vydávají za novináře**. McCainova slova o „moci“ a „bohatství“ Ameriky tak připomínají vychloubání osmanského sultána o společných vítězstvích před janičáři, které jeho náhončí unesli od jejich rodin z východní Evropy.

Demokratický systém, k jehož obraně McCain Američany vyzývá, je formou vlády, v níž zvolení představitelé nepokrytě lžou svým voličům, jen aby se jim v okamžiku zrady krutě vysmáli. Vezměme si za příklad McCaina samotného: ve své kampani mluvil o zrušení Obamacare – aby následně škodolibě hlasoval pro její zachování. [*Mr. McCain Goes To Washington*, John Fund, *National Review*, 30. července 2017] Slíbil zajistit „dokončení hraničního plotu“, ale namísto toho podnikl vše pro to, aby Arizona přestala v jakémkoliv smysluplném významu být americkým státem.

Ačkoli lze vznést jakékoli námitky proti monarchii nebo jiným formám nevoleného vedení, i tak působí podstatně lépe než systém, v němž se politická moc hromadí v rukou těch nejbezostyšnějších lhářů. **Za takového uspořádání bychom nejen že neměli bojovat – neměli bychom jej ani snášet.**

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

Mimo to ostatně není McCainem velebené liberální mezinárodní uspořádání zdaleka takové, za jaké jej vydává: západní svět není svobodný. [*The Liberalism That Isn't*, Costin Alamaru, *Daily Caller*, 7. září 2017] **Východní Německo 80. let bylo v některých ohledech svobodnější než dnešní spolková republika: Ericha Honeckera by například jistě nenapadlo vystavit své „poddané“ masovým sexuální útokům ze strany muslimských vetřelců - a pak nechat pozatýkat každého, kdo si proti tomu troufne protestovat.** [*Married couple sentenced for migrant critical Facebook post*, Chris Tomlinson, *Breitbart*, 8. července 2016]

Washingtonská okupační vláda dohlíží nad smrtí Západu. A McCainův světový řád je vcelku nepokrytě založen na uzurpaci a demograficko-kulturní výměně evropských Američanů, kteří americkou společnost vytvořili. **Pokud mají naše civilizace nebo země v nějaké rozpoznatelné podobě přežít, musí být toto uspořádání zničeno.**

To samozřejmě znamená nahradit nepřátelskou kolaborantskou politickou třídu ztělesněnou lidmi jako senátor McCain. Jeho válečné štvání proti jaderné velmoci Rusku hraničí s šílenstvím. Jeho mise škodit našemu národu je tak neúnavná a energická, že se člověku bezmála ani nechce věřit, že ve hře není nějaký nátlak nebo vydírání. (Osobně v to skoro doufám – představa, že těmto myšlenkám skutečně upřímně věří, je totiž děsivá.)

Mluvit zle o nevyléčitelně nemocných se nesluší – tento krutý, krvelačný a skrzaskrz odpudivý muž však není jen ohrožením existence amerického národa, ale holého přežití lidí na celém světě.

Nepřeji senátorovi nic zlého, jen se v sebeobraně zoufale modlím, aby co nejdříve odešel na odpočinek a média mu přestala dávat před ústa megafon.

Politický život nejen naší vlastní země, ale celého světa, se musí oprostít od tohoto krvavého vraha, sociopatického řezníka, který se s sebou do hrobu zřejmě chystá stáhnout i celý svět.

Úvaha Jamese Kirkpatricka *Profile In Treason: The Inconceivable Evil Of John McCain—“Man Of Blood”* vyšla na stránkách VDare.com 17. října 2017.